

საბათი დღის:

თვე	მას.	კ.	თვე	მას.	კ.
12	10	6	6	6	—
11	9 50	5	5	5	70
10	8 75	4	4	4	75
9	8	3	3	3	50
8	7 25	2	2	2	75
7	6 50	1	1	1	50

ცალკე ნომერი — ერთი შუბრი.

„ივერიის“ ტელეგრაფი № 227.

რედაქცია:
ნიულომოქის ქუჩა, 21.
ტელეგრაფი.
გაზეთის დასაბამად
და განკარგვისათვის დასაბამად
უნდა მოამზადოს რედაქციის და წარმოების
გამართვ. ხარჯადღების განკარგვისათვის
დასაბამად
სველდროები სტრუქტურის მიხედვით გვერდზე
16 კაბ., ზეობაზე — 8 კაბ.

„ივერიის“ ტელეგრაფი № 227

ივერიის

ახალი ამბავი

ტფილისის მახრის უფროსს შუამდგომლობა აღურავს გუბერნიის უფროსის წინაშე იმის შესახებ, რომ წინასწარ ტფილისის მახრის მკვიდრი წესთაგონი უფროსი ჯგერების ბარგის ვადატან-ვადატანის ბეგრით დგან საერთო აბლუმის დროს, რომელიც უნდა მოხდეს 15 აგვისტოდამ—15 ენკენისთვის. ბ. მახრის უფროსის შუამდგომლობა იმან გამართოს, აგრეთვე განახორციელოს უკვე შემუშავებული პროექტი წყლის გამოყენების შესახებ. ამ საქმისათვის საჭირო თანხა უკვე გადაღებულია მომავლის წლის ხარჯთაღირსებაში.

ბორჯომის მამულების გამგეობას აზრად აქვს მომავალ წელს ბორჯომში ელექტრონული განათება გამართოს, აგრეთვე განახორციელოს უკვე შემუშავებული პროექტი წყლის გამოყენების შესახებ. ამ საქმისათვის საჭირო თანხა უკვე გადაღებულია მომავლის წლის ხარჯთაღირსებაში.

პეტერბურგიდან სწერენ, პრაიზ. კრაიზს, რომ იქ შვედელთა გომარეული უწყინდესობის სრულიად სომხეთა ქათალიკოსს მოელოანო.

როგორც ვახ. „კავკასი“ შეუტყვი, სიღნაღის მახრის ბაქურციხის ნაწილის ზოგიერთ ვენახებში ვახის სენი „ვიტროტი“ აღმოჩენილია. ბ-ნ ტფილისის გუბერნატორმა

უკვე შეატყობინა ეს გარემოება მინისტრს მინისტრის რწმუნებულს, რომ მან რაიმე ღონისძიებანი მიიღოს ამ სენის წინააღმდეგ.

სადგ. ზუგდიდში. 26 ივლისს, დღის ნიღურებისა და წვიმების გამო მიწის ზევი ჩამოწვა ასე 40 ფუთამდე და ქიათურის შტოზედ მატარებლების მიმოსვლა შესწყვიტა. გზის გაწმენდის იმ დღესვე შეუძლებელი გახდა.

სადგ. მესხეთა. აქაურს კასპირს კუხნიკოს დაკეტულ სახლიდან სხვა დასხვა ნივთები მოპარეს, ასე 50 მან. ღირებული. გამოძიება სწამოგებს.

სადგ. ქობულეთი. მე-68 ვერსზედ 27 ივლისს, სახალხო მატარებელი №3-ს შორე კლასის ვაგონის პლათფორმიდან იმსამივეთა ქვეშევრდომი 13 წლის ტიგრან კიდაცივი უცხედელად გადავიარდა და საწინაოდ დაშავდა. დაშავებული ბათუმს გაგზავნიეს.

ქისლავაქის თეატრში, ერის წამოადგენის დროს, დადა მამაკა და პრეზიდენტი მოსდრდა ქალაქის „შეაბაჰის“ გამო. აქაურმა მანდილასხემა აწაოდაც არ ასდინდეს თურმე წამოადგენის დროს შეაბაჰეს. ეს გაწმენდას არ ექანა და წინააღმდეგობას და სთხოვეს თეატრის ადმინისტრაციას, რაზედ დონე იდისო, „შეაბაჰის წინააღმდეგობა“. ერთ წამოადგენას დროს ბატონი რეჟისორმა ჩართვა გამოკლდა და სთხოვე ქალაქის, შეაბაჰის

საბუა მოახდეთო, წინააღმდეგ შემთხვევაში იძულებული ვიქნება უნდა მოსდრდეს თქვენს მიმართო. მამს კაცებს ძალიან მოეწონათ ეს განკარგულება და „გაშა“ ვახს მისივე დაწვეუ. მანდილასხევისე შეტყობინა თურმე და ბერმა მოახსენა შეაბაჰს, წამოადგენით, ამითა 5-6 ასეთი გამგებანი და გუდადი აღმოჩნდა, რომ შეტყობინება არ მათქვეს მამ-გაგენის მისის ხსენებას და თავიანი შეაბაჰს სულად არ ასდეს. ამას გამო სსზოგაკებამ ერთი ევარილი, სტუქს და ვა-ვაგუხა ასტუეს. იფრად ირეკულ მამოქვეს და ხალხი მოლოდა მამის დაწმენდა, როდესაც გუდადმა ქალაქში შეაბაჰს მოახსენეს.

როგორც სტატისტიკურ ცნობებთან სწინს, ტფილისის გუბერნიის სასაბატიროში 1897 წელს 1 ანკრისოესი სულ 1004 მატარებელი უფრად. ბოროტ მოქმედებას მირავ ასე განსაჯდება: მატარებლის: სასაბატიროსის წინააღმდეგ დაშავდა—13, მარტო-გაგებობის წესის, ის წინააღმდეგ დაშავდა—277, სასაბატიროსის წინააღმდეგ—14, სასაბატიროსის წინააღმდეგ დაშავდა: წინააღმდეგ—39, სასაბატიროსის წინააღმდეგ დაშავდა—207, მამო-მაგებობის და მატარებლისათვის—15, ქვერდობისათვის—194, ჯამიანის სასაბატიროსის წინააღმდეგ დაშავდა—8, თანას მოქალაქის განწინააღმდეგობის—6, დაწინააღმდეგობისათვის—74, გემისათვის—2, მადგატანებით ნაშუსის მხდისათვის—12, სიკეთის და მოქმედებით შეტყობინებისათვის—33, ცრუ-ბეჭდობა-

ვის გვერდით. ნათელის ქარქოლი იყო და ეველიან პატრისა სტემდინენ, ტოლუმმა მადაც იმის ირჩენენ. ბეროც არ უხორციელოდა, სთხოვდნენ და მამ რა ექნა... კი შრომას უწყვედ მასინძელს, სტუბრებს მალე ისტუმრება ხოლმე ნაყოფი მოლეს სახლში. თითონ-კი ეველაზე ბოლოს უნდა ადგარეკო. ან ძელქო მესამედ დედადამეტივით და მინჯეველაზე ბოლოს ადგა. ვალიწორა პირავარი, უსურვა ნევე-დელიდელს დღეგრძელობა, გამოწმენდობა და გასწია კარებისაკენ.

— რას ბრძანებთ, როგორ შეიძლება თქვენი ამ დროს წასვლა, მტრისათვის უნდა არა ხართ, ვადაცლობა წინ და არ უშვებდა დისახლისი.

სწორედ ამ დროს შემოიღო კარები მასინძელმა, მარნიდან მოგება მამა.

— დეგრობა, შენ მოწყობებს ნუ მოაკლებ ამ ოჯახს, დაიძახე ბერობა, რაკ სველ საღვინეს თვალი მოკრა და მიწია მასინძელისაკენ გამოსთხოვდოდ.

— რას ამბობ, კაცო, არ მომიკვდე, მე შენ ამდამ არსად ვაგვიშვებ, შენ აქ წამო, მოხვია ხელები და სუფრისკენ წაიყვანა.

— არა შენი ქობივ, ვეღარ დავლები, უნდა სახლში გამოიშვით. ა-

სათვის—3, შეიღვის მეგველობისათვის—2, ეველას წაგებებისათვის—3, ჯანჯობის და მტრებლობისათვის—142, ქვერდობისათვის—712, ქვერდობის და დავიგვასათვის—79, მამო-მაგებობისათვის—36, ეველას ბნდობისათვის—19, ცხენის და საერთოდ სწინააღმდეგობისათვის—67, გემო კანდას სკუთრების წინააღმდეგ წაღწილ დასაშუალათვის—69 და ქორწინების წინააღმდეგ დასაშუალათვის—19.

1897 წელს 1 ანკრისათვის სულ 78 ავადმყოფი მატარებელი უფრად.

სიღნაღის მახრის მცხოვრებელმა რაფელ მირიანაშვილმა განაცხადა პოლიციის, რომ 14 ივლის ჩემი ძა ლიონი, 15 წლისა, სახლიდან წაიღო და ადასად გამოჩნდა, მირიანაშვილი მუხრანის ქუჩაზედ სტეგობრას.

ტფილისის მახრის უფროსი ატყობინებს ტფილისის გუბერნატორს, რომ ვაშლიანის საზოგადოების სახლში მოღვაწეობისა და ბორბალში საქონლის ქობი განდო.

კვირას, 27 ივლისს, ტფილისის მოქალაქე ხაქარა იფრეს ძე ნავასარიანი, თავის ამხანაგებთან ერთად ვახშა სკამა მარქარა კრავოზის ღვინის სარდალი, რომლის ფანჯარა მეტრის ვადაცვლიეს. შუა ვახშის დროს ნავასარიანი უცხედ წამოვდა და ფანჯრიდან მეტრეკო გადარდა და დაიჩიო, გვამი ვერა ვერა ვინაო. ნავასარიანმა შეშფედი შინარის ბართი დასტრავა: „კ. არდავანი, სწრაფივე პეტიოსს, მოიკლიცე სახელმწიფოს დღეს. წუთისათვის ფასაღები, ნავასარიანი“.

26 ივნისს მეტრე პოლიციის ნაწილის საქმის-წამოვრდობა, კ. ლვეჯიშვილი, როდესაც მოქმედის ახლედ ვარსის დღეს მტეგობრულ ვართან ვლათიფოს,

ერა დღეს მესამე დღეა, თავი დამინეგებია სახლ-კარისათვის.

— ახლო-კი ნუ დაიწყებ და, განა რა უშვებ, არ მომივით და არ მოწყურებებო. ზოგი, შეილოსანი, მთელი თვეებით ანებებს თავს, ხომ იციან, რომ აქ ხარ და დარდი არ ექნებათ.

— ეგ ხომ მართალია, მაგრამ მე თითონ მაინდ, კაცო, ნახე ჩემი სახლ-კარისა. ასე მეგონა, სამი დღე-კი არა, სამი თვეი თავი დამინებებია მეტიო. დეგრობა ავაგწმენოთ, განა თუ იყო, უნდა დაეცაო და ისე გადასულიყო ავოვერდს სხვასთან.

— ავაგწმენოთ დეგრობა, დამე მშვიდობისათვის! ვამოვიდე გართ და ესინა-მოგნა პავრეც გამოსვლა. გამოსცდა სოლოის ორბობებს, გამოვიდა ვაშლილს მინდორად, ღვინო, თანდათან ძალს ირნდა და ერთხელ კი-დედუ წაბარბადა.

— ვაა, კვიანად იყავ ღვინო, იხურობ ბერობა. ვი იმისა, შეილო, ვინცა სვამდეს და არა თვე-ბოლოს და ვინცა სვამდეს და არა ძმეზოდეს, მარა ტყუილად ვი არ არის ნათქვამი სახარებაში. დიო-მკაყოფილი ამ სიტყვებით თავი და ნაბიჯს უშვებ.

მიღის ბერო მელიდურად, მაგრად მიაბაძივს ეხვებს და ეტბიარს არ

სხი ცოტა შენდია, გამოაფხიზლო და გამოიბიოვლა. ვალი ბერობა-ჯობი ვარლივარდობა ბეჭებზედ, მოხვია მელიდური, აღიღინდა და ხმა გამოაღებინა სოლოის ორბობებს. ლობეს იქით მოუტყულებდო მელა შეკრთა, ყურები ატყობა, თვალები ავღვარა და ცხირის ნესტობებით ბერის სუნთქვის მოუშობია, მიტუნე-ტუნედა ლობესთან, გაიჭურა და, რა დინახა ჯობით მიმავალი კაცი, თავის სასქემზედ შეუღდა.

— 331 თითქო დღეს თავი უნდა შემენახა? ეგვ, ვინ მომეშვა მერე, ვინდა თუ არა შენ დადებ ტოლუმე-მანდაო... ჩაილოპარაკ ბერობა, სიმღერისაკ უნდა. რას ვაწმენდობოდა, ქარწილიდან მოდიოდა და ეველასათვის უნდა გავეგებინებინა...

მშვენიერი ქორწილი-კი ვადაიხანდა აი დანია-ბოლო. რას მოიკითხავდით, რომ სუფრაზე არა ყოფილიყო. ძლივს ერთადერთი შეიღვის ბეგნიერებს შეესწრა და ამა რა-ლას დაზოგავდა, რას დამურებდა? მერე და ხიხიკა ვახაზებული ხომ არ არის, დალოკილი შემოდგომა. ევერბიოც არის და ბელელოპია. აკი მალ-მალ ქრიალებდა მარნის კარები და სველი საღვინე სველს საღვინეს მოსდრდა. სუფრის თასაც ბერის გამოსქიმდენდ ხოლმე ნე-

ფელეტონი

ბ ა რ ი. მ. ?!

შემოდგომის მშვენიერი, მიწინარეული დამე. ყველაფერი მიუწყებელი-მიმალული და სიჩქმე მიუტყავს არა-მარე. ცა ვარსკვლავებით მოქედილა და საესე მთავრე ცახედ სულიად გამეფებული და მქათათებდს დედაწიას, უფანსკენდს ძალს იკარებს და სელილობს ყოველის კუნძულის გაშუქებას, განათებას, ფირიკი წყსული აქვს საბარლო და გაცურვლ ქალიყობა მალი-მალ იბურავს სახეს ცის სივრცეში დავანტულ მოსილიდ თეთრ ღრუბლებში. ხანდახანი დაუბრავს ხოლმე ქარი, კოწილიას იკიდებს, აშუათებს არე-მარეს, მშვევედ უვლის ძვალ-ბრბილში ზეზედ დარჩენილ ყოველ სულ-დგმულს და თბილ სორის აქებნიენს.

ამ დროს მიმავალი ბერო-კი აინუნშიოც არ იღვდეს ქარის სუსხს და გახაზებულს ვამარბუნდელ ნია-ვად ექვენება. იღვდავს წამ-და-უწყმ გულს და უხვად მსუნთქავს შემოდგომის სუფთა ჰაერს. ცოცხა ქარმა ბერის ძარბებში აწუნებუნებულ სი-

ფელეტონი

ფელეტონი

ფელეტონი

ფელეტონი

ფელეტონი

ფელეტონი

ფელეტონი

ფელეტონი

ფელეტონი

ფელეტონი

ფელეტონი

ფელეტონი

ფელეტონი

ფელეტონი

ფელეტონი

ფელეტონი

მოცდა დაინიშნა 25-თვის სამეურნეო საზოგადოების დაბაზში, ხოლო 23 სათბო და 24 მთელი ღრე მოახმარეს ამ სავენების გამოგრების საბაღოსნო სასწავლებელში. შემოსტეობა, მებელობა და მვეენახეობაში გამოცდაზე საბაღოსნო სასწავლებელ-მზარუნველ-ზღაპხედლის გარდა დასწავლენ შემინარის რეტკორი, ბ. ტარეშვილი და ნ. წ. შვარცი. ეგზამენის შემდეგ მასწავლებლებს დაურიგეს სამიწადე მომქმედო დებარტრეტისავან გამოგზავნილი წიგნები (სხვათა შორის ისეთი, როგორც არის შრედერის საუცხოო წიგნი—*„Русский огород, питомник и плодовый сад“*), მებოღონთთვის სპეციალ აიარალი: სასხლოვი თუ სამწროში დანები, ხეხებები, ხეხილის მარკარელები და სხვ.

მასწავლებლებმა—ქალებმა თუ კაცებმა—ამ სავენებშია ჯგეროვანი ცოდნა გამოიჩინეს, რასაც, სხვათა შორის, ამტკიცებს მასწავლებლების მიმართ წარმოთქმული სიტყვები, რომლებიც უთხრა ნ. წ. შვარცი და ნ. წ. ტომოვევი. ნ. წ. შვარციმ სხვათა შორის სთქვა, რომ მომილოცნი გამარჯვება, ბნწო მასწავლებლებო, ეხლა კი დაქვემდებარებულნი შემოდინდ ესთქვა, რომ ჩემი და თქვენი შიში ტყუილი გამოადგ: ამ მკირე ხანში თქვენ ისე კარგად შეითვისეთ სამეურნეო სავენები, რომ, თუ შრომა-მეცადინეობას შემდეგ მოავს ამ მოიგრებოდნი, დიდს სარგებლობის მოტანა შეგეძლებათ იმ ხაზისათვის, რომლის სასახურიც ბედმა გაგარუნდა.

ნ. წ. ტომოვევიმ სთხოვა მასწავლებლებს არ დაიფუცონ ის დაწესებულება, რომელიც ჰსრუნებს ჩვენის ხალხის მეურნეობის გაუკეთესებისათვის, — სამეურნეო საზოგადოება—და შენდებისდა გვარად, კორესპონდენტობით იქნება თუ სხვაგვით, ხელი შეუწყონ უფრო პირნათლად შესარულოს თავისი მოვალეობა.

იტხება. ყვენი რო შეხვდეს თავს არ დაუკარვს დღეს რი შევბას, იმედი აქვს გამარჯვდება. ეხლა ჯანზედ მოსული, ორმოცი წლისა და ამ ხანში გლხე-კაცი ხომ სალი კლდეა, ქეიტიკირის კველია. აკი ნუნულოც კეირა უფროა, ჯერ ხომ უყოლიადა. ხალხში, საზოგადოებაში ხომ პირნათლად ავადგვიდა. მთელი სამი დღე სუფრა ავადგვიდა იყო, სისხამ დღეოდან დაპყვებოდნენ და შუალა მემდის ხართალალოს გაიხიზოდნენ.

— დღესაც ძალიან გვივასამ, აი. უპ, ეხლა ერთი კვირი, ამპოთენინა ვართ, შვილო, ყველგან უბედურები, რო მეტი-მეტი ახირება ვიცით. რა გრავის, თუ შეგრა და ტიკოლი, განა საცა სანი დღე გავატარე ამ ერთ დღეს-კი ვერ შემიხანავდნენ, უსაყველრა თავისი-თავს ბეგნი. მამ ში ეწნა, არ იცლად თუ ასე მოუნდებოდა ძილი. გზაც თითქმის გაგრძელდა, მაგრამ რას მოიფიქრეს ბერო.

მთავრებაც გორასკენ გადაიწია, უკანასკნელად შეხვდა არე მარეს, გულზედ დამბედა ბერის აქარხილე-ბული სახე და მიიწია. სიბნელეში მოიკცა იქაურობა. ბერო ოცნების მორავში სტურავდა და ვერც-კი გაიკო მთავრის ჩასვლა. ხან მუშტო მოკუდავდა იტყოლი, „ხო მოკუკევი წელი, რო მიხირდებოდა!“

ამ სიტყვების სასახუბოდ სემინარის რეტკორმა გრძნობით სიტყვით მიმპირათა ნ. წ. შვარცი და ნ. წ. ტომოვევი და სხ. ლეტკორებს ბმადლობა გადაუხდა იმ გულ-მოდინე შრომისათვის, რომელიც მათ დასდეს კურსებისასურველად მოსაწყობად და მასწავლებლებთან მიერ მეტის ცოდნის შესაძენად. ვისურვევბო, სთქვა სხვათა შორის მ. რეტკორმა, რომ ჩვენი ვაცობა ხანგრძლივი გამომდგარიყოს და მეგობრად გადქტუვდეთყოს...

კრება დამიწლა ნაწუადღეს პირველ საათზედ, იმედი დღეს, საღამოს 6¹/₂ საათზედ მასწავლებლებმა მოწვეულნი იყვნენ იმავე სამეურნეო საზოგადოების დაბაზში, სადაც ბნწა ქალნათარმა წაიკითხა ერთი ლექცია რძის განიერულ პატრონობის შესახებ, ხოლო მეორე დღეს ვათავა ლექცია რძის შესახებ და ბოლოს სთქვა ორი ოდესიტიკა ძროხის განიერულს მოვლაზედ. ლექციის შინაარს დაწესობით ეხლა არ შევხვებები, ვიტყვი ხშიროდ, რომ ლექციები მეტად სიანტრესო იყო, მომეტებულად ძროხების მოვლასა და წველაზედ, რომელიც დაამთავრა შემდეგის სიტყვებით: თქვენ თუ კარგად დაიხსობოდნი, რომ ძროხას მუდამ კარგი ჰქანა-სმა უნდა, რომ ძუძუებში რძის დატუება, თუ-ნადა ძალიან მკირერიხდა, მეტად არი ზიანია და კარგ მუწველსაც-კი უხებრო მუწველად ჰქდი; დიდდ ემყოფილი ვიქნებებო... მსმენლებმა ლექტორი ტაშის კვრით დააჯილდურეს.

ამის შემდეგ ნ. წ. ტომოვევიმ სთხოვა როგორც ბნ ქალნათარს, აგრეუვე მასწავლებლებს საღამოს 9 საათზედ თავი მოიყარონ საბაღოსნო სასწავლებელში, რათა ახლომდებარე ერთ ერთი ფერმა დათავილონად, ყურით გაგონილი თვალთაცა ნახონ.

26 ივლისს, შაბათს საღამოს, მასწავლებლებმა და ამბობდა: „ნეტა რა უნდოდა ლექსონ, რო გვერწო ამ მომჯადებოდა ხოლმოქო!“

დასწყველის დერეობა, აკი მანკი ზედა გზით არ წამოვსულავრა, გამოცდა უქრებოდლან ბერო: კიდევ იმითამ ვაგებოდა ე გზა, აი. ნეტაკი ე წერიმალსაკენ არ წამოვსულიყავრა. როგორც იყო მოისახრა ბერომ, ბერად არაფერად ექმნინია, უკან დაბრუნებაც დაეხარა. მერე და ზედ ზურგზედ ეკრა ბეროს სოფელს.

ერთ დროს ეს წერიმალა უხარმანარის ხეებით იყო საფხე, ყველაფერი შედგოდა კაცს გამოტანა აქედან რაჯანმა სახმარებოდა. ესლო თხილას და ეწნლის ბუქებისა და მოსხანდა. აკი ექმწერე პანტა და დახატებული მუხები და გადარბნოდა და განადგურებდას. შუა ადგილის პატარა წყალი მიწანწკარებდა ზამთარ-ზაფხულთ, რომელიც გაზაფხულობით იმოდენად მოგარდებოდა ხოლმე, რო კი მოკუტრავე მიტეხსაც უქირდათ ვასვლა. რამდენისათვის ურემი მოუტანდა და საქონელი დაურჩია. მანკე არაფერი სიტყვი არ უნახდა ამ წერიმალსაგან, მარტო ეკ არის, გოდის წწელს თუ მოსქირდნენ. სამაგვიროდ, სოფელში კაცს ვერა მნახავოდა, რომ რამეც არ ევანმა. ზოგი გაუქრადვით, ზოგი უტყყყ-

ველებებმა დათვალაობრეს ს. ო. ნიკოფორევის წინამძღოლობით ალ. ი. ნიკოფორევის ფერმა, სადაც ბნწა ქალნათარმა აჩენა და მსწრეთ ყოველგვარი მანქანა და მათი ხმარება. განსაკუთრებით ყურადღება მიიქცია იმ მანქანამ, რომელმაც რამდენისამე წამის განმავლობაში ერთს ხელო რძეს ნაღები გამოაცალა, ვიდრე უნდებოდა სხვა ქუქურელში გადასახა აჩვენეს აგრეთვე ძროხების სამყოფეში სითათივად. აქვე ბნწი ნიკოფორევი ეტხებოდა მასწავლებლებს, რომელი ძროხა დღეში რამდენს რძეს ძღვედა—ერთი ძროხა თუორდ ას „სრუტეცა“ რძეს იწველის. ხშირების სიხარბად ხომ ყველა გათრეს: ექცისთვის ხმო ჩვენებურ ძროხის ტოლი იყო, ორის წლის ბუღა—მთას ჰვანდა და სხ... მაგრამ მოვლაც-კი ჰქონათ! თუ-მე მუდამ დაბული ჰყავთ და დღეში ითვის 30 გირ. საუკესო თვის აძღვენენ, 15 გირვანჯა ქატოს და სამს გირვანჯა ქატოს ქეცოლს.

ყველა ნახულით დღათ ყმაყოფილად დარჩნენ მასწავლებლები. თუ ამას დაუმატებთ იმ გულუხვს გამას პინძლებას, რომელიც ბნწა ნიკოფორევი გამოიჩინა: გამოტანეს ვიდრეობით რძე და ყველას ეცემეზოდნენ, რძე მიირთვიო, წყალს წუ დაღვეთო. ამის შემდეგ მასმანქლაში მიწეოდა სტუმრები ფერმის შენობაში, სადაც საუცხოვრა ჯოშის სხალ ქლოა-ბატიო გაუბასმინდა. საღამოს 7 საათი იქმნებოდა, რომ გულ-უხვს მასმანქელს დიდდ მიდლოდნი მასწავლებლებნი გაყოფთხოვნენ.

ამით ვათავდა სამეურნეო ნაწილის პედაგოგიური კურსები და ჩვენი დადილადა ლექტორი ნ. წ. ტომოვევიც გამოგვეთხოვა, რომლის წესლობითაც ბერო ისეთი რომ ნახეს მასწავლებლებმა, რომ უმიხოს, შეუძლებელი თუ ა-ა, მწელი მოსახე-ხებელი მანკე იყო. არ იცოდნენ, როგორ ვადებდნათ მადლობა აგრე-

ნათა და ზეგინია, ზოგს ენა ჩავარდნი, ზოგს დაზბლა და დსკვიდა იყენი იცის კიდვერა. ყველაფერი კი დამე ხდებდა თურმე. ამიტომ შეფიქრინად ბერო.

— არაუშავს რა, მოკლედ მომიკრია გზა, უფრო მალე მივალ! გაიმხნევა თაე ბერომ, გასწლილი საყელი შვირა, ჭული გასწწრა, ჯოში მომიმარჯვა და შევედა წერიმალში. უშლად განდა წყალთან და გადატა, მაგრამ დასწყველის დერეობა, ერთი ფეხი წყალში ჩავუვარდა... ვიღამაც დედისისკის, თვალეი მოიწმინდა, ვერაინ დინახა. აგერ თორბა, რა დამაც გაურბდა წინ. ყურებმა ვასწვივდეს. ვეღარ მიღის ჩქარა. ამ დროს ქარბაც დაუბერა, თვალეები გააკრინა ხეებს, აიღაცე დედამწეზედ ჩამოტყვივული, ათვორბა ჰაერში და თავ ბნწი მიიყარა ბეროს.

— ბერო?! შემოვსმა რავიოა ხნა და ვაშრა ბერო, ტრუნტულმა მთელს ტანში დაუფრა, აგაკალდა, ვერხის ფოთოლსავითი შერიოთოლდა, ფეხები დაესლართა, თვალთ დაუბნელდა, ჯოში ხელიდან გავარდა.

— ბერო?! ჩასხვებს კვლავ შოგ ყურში, დინახა, რომ ვიღამაც ენა გამოუყო. დაპირა გაქცევა, მაგრამ ფეხები ვეღარ გადასდგა, ყოველი მხარით შეკრა და შეიბოძა. მიოლოზარამაც ტკაცინა, ლაწიანი მოხედა

მკირე ხანში საერთო საყავრელ მასწავლებლად ვადქტეულნი ბნ ტომოვევისათვის. ამ კაცის დამორბეამ მეტად დააღონა ზოგიერთი მსმენელი; ასეთი მაგარი ხიდი გაიღო სულ მკირე ხანში მსმენელ-მსმეელს შორის.

გ. ბრი
სოფლის სამუშროო თანხა და პუნის აპრობი
თახათა: მარტო.

ერწოს ნაწილის თანხების საზოგადოებას, რომელშია 8 სოფელი, 540 კომლი და 3.127 სული მკვირი, დაზოგალი აქვს მარცვლი 2.900 ფუთი და ფულად 4.807 მან. 83 კაპ.; საყდროინის საზოგადოებას, რომელშია 8 სოფელი, 463 კომლი და 3.198 სული მკვირი, — მარცვლი 1.266 ფუთი და ფულად 3.959 მან.; ნაქოლქის საზოგადოებას, რომელშია 8 სოფელი, 227 კომლი და 1.372 სული მკვირი, — მარცვლი 390 ფუთი და ფულად 2.407 მან. 7 კაპ.; შემოთიანეთის საზოგადოებას, რომელშია 13 სოფელი, 337 კომლი და 1.945 სული მკვირი, — მარცვლი 7.207 ფუთი და ფულად 3.554 მან. 88 კაპ.; ტრლათ სოფლის საზოგადოებას, რომელშია 8 სოფელი, 222 კომლი და 1.160 სული მკვირი, — მარცვლი 320 ფუთი და ფულად 2.591 მან. 65 კაპ.; საყარაულის საზოგადოებას, რომელშია 11 სოფელი, 109 კომლი და 650 სული მკვირი, — მარცვლი 640 ფუთი და ფულად 727 მან. 37 კაპ.; არტანის საზოგადოებას, რომელშია 15 სოფელი, 391 კომლი და 2.174 სული მკვირი, — ფულად 1.574 მან. 21 კაპ. და ბოქორმის საზოგადოებას, რომელშია 3 სოფელი, 26 კომლი და 123 სული მკვირი, —

*) იხ. „ფერა“ ამა წლის № 139, 144, 145, 146, 147, 150, 151 და 152.

ფულად 101 მან. 28 კაპ. თუ შეთკავითი ნაწილის მატან-მარლისის საზოგადოებას, რომელშია 2 სოფელი, 310 კომლი და 2.178 სული მკვირი, დაზოგალი აქვს მარცვლი 2.049 ფუთი და ფულად 2.239 მან. 67 კაპ.; მახტორინის საზოგადოებას, რომელშია 2 სოფელი, 34 კომლი და 148 სული მკვირი, — მარცვლი 264 ფუთი და ფულად 370 მან. 72 კაპ.; ანჭეტას საზოგადოებას, რომელშია 1 სოფელი, 325 კომლი და 1.582 სული მკვირი, — მარცვლი 1.894 ფუთი და ფულად 2.086 მან. 4 კაპ.; ჯოკოლის საზოგადოებას, რომელშია 2 სოფელი, 114 კომლი და 432 სული მკვირი, — მარცვლი 824 ფუთი და ფულად 289 მან. და ომალო-პანკისის საზოგადოებას, რომელშია 4 სოფელი, 93 კომლი და 340 სული მკვირი, — მარცვლი 273¹/₂ ფუთი და ფულად 430 მან. 42 კაპ.

საზაპოგა ბოლის მახარაჟი.

დიდი ხანია სოფელ ბრეთზედ არა თქმულა რა. ან სასიამოვნო და საქმობი რა უნდა თქმულიყო, თუ არ ისევე ქურდობა, ავხაკობა, თავზედ ხელის აღება და ჩვენის ადმინისტრაციის დაუდევრობა და უყურადღებობა. განა მარტო ბრეთის საზოგადოებში ხდება ეს ამბავი. მთელი გორის მახრა აიღეს და გაავრანეს. არაფერს არა სტოვევენ გაუტყვებს. ამ უკანასკნელს თვეებში უფრო გაიღოდნენ და თავს წავიდნენ. საქურდად ბნელს დაეს ხომ აღარ იჩინებენ? მწენვირად მთავარი ვაქაჟა შენდეს და მეს და შუადღეს ახას ერდებოან. გეონია ყველა წოდების წარმომადგენელმა დაიწყო ავაზაკობა, თითო კი ვიღასაც „დასტურა“ მიუტოლა. ქვეითი იქნება თუ ცხენოსანი შეიარაღებულ-შეჭურვილი მიადგებინ ხან ერთს ოჯახს და ხან

ბუნება შეშუთადა, გაიხმორა, ვარსკვლავები მიოლუნდენ, აიარდეს პირი ტრანჯულ ბეროს. მოიწვიეს საყარაული დღის სინათლე, თითონ გაგრახნენ, შეუერთდნენ ცის სიყვარული ხორბა, წელიწადი ამითა და ბეროს ზღარბანი მოსძვრა მიწაზედ. დაიწყო მუხლის თავებზე ფოფხვა, უნდა წინ წავიდეს, იბრძობს, მაგრამ მოიპანდა, მოეწეა სულითა და ხორ.

კით, უკანასკნელმა ძალიანაც უღალატა. მისუსტდა, მიბინარდა. აგერ ზემოდან ვიღაც დაიწვა, ყელში წაუჭირა და გრძნობა დაპყროდა.

ჩაქინა კიდევ, მაგრამ შენს მტერს იკითი ძილი. ჰგინავს, ჰხენწის სულიც დალია. უპ, წყველებო, როგორ იგრხებინარ, როგორ იმანქებინარ. გოჯოხებით უნდა იყოს! აგერ ზემოდ ვიღაც კალი გამოჩნდა, ბეროს დედა, თავისივე იწვევს. ვაგარდა. დადახვივინენ ერთმანეთს. ეკითხება, რა გინდა შენ ეხლა აქ. წერიმალში აღი დამხვდა და მაქალა, უამბო.

შენ ისევე უკან დაბრუნდებო, ანუ-გემა დედამ. ბერომ მუხლებზედ დაიჩოქა, ეხვეწება, დამბარუნე როგორმე უკან ცოტა ნიით. ჩემი ნიკოფორევი ენახო, ან ცალთ თვალთ მანკე დამანახე, მერე ისევე მე თი თით მოვალ. შენ ჯერ აქ წამო, და წაიყვანა უფრო ზემოთ. მანკე ეხვეწება.

— ჰო, კარგი, ვასწი სახლში, ვერა ჰხედავ როგორა ჰქანკლები... ბერო?! ვასწივლეს კიდევ ყურებმა დედამ. ბერომ მუხლებზედ დაიჩოქა, ეხვეწება, დამბარუნე როგორმე უკან ცოტა ნიით. ჩემი ნიკოფორევი ენახო, ან ცალთ თვალთ მანკე დამანახე, მერე ისევე მე თი თით მოვალ. შენ ჯერ აქ წამო, და წაიყვანა უფრო ზემოთ. მანკე ეხვეწება.

ჩავარდნა, თუ მართლა ფოსტატ-ლეგრაფის მოხელეთ აღსარულეს თანხიანი სურვილით და ეკლამ ირთობა მუშაობაზედ ხელი იხსნ. ებლანდელ დროში ეყვლა ახლანდელი ფიგურის ვიკრობის ბირვას, პოლიტიკის და სხვას ისეთი დამოკიდებულება აქვს ერთმანეთში, რომ ერთის დებეშის ანუ წერილის დაგვიანებამ შეიძლება საქმე სულ წაახდინოს. მით უმეტეს მონებელია ეს ინგლისისათვის, რომელსაც აუარებელი ახალ-შენები აქვს და რომელთანაც კავშირის ერთი სათასაც ვერ შესწევტავს. ამიტომ მთავრობა უთუოდ დაკმაყოფილებს ფოსტატლერაფის მოხელეთ და ამით უბედურებას ააღდნს როგორც ინგლისს, აგრეთვე ევროპას.

მოიწადა, ფუტურების-კი, ხომ მოგვხსენებთ, ძლიერ უყვართ სისუფთავი, ამიტომ თურმე ფუტურები მოკლულ მტრის სხეულს შემწურვე ხოლმე, რომ სკან არ გაიზრწეს. ფუტურები დახვედნიან ხოლმე სხეულს და წაიღეს სამთელს შემოახვედნი. სკანში მინათ უნახავთ ამ გვარად შემწურველი სხვა და სხვა მცენარე.

დეკემბა

(რუსეთის დებეშთა სადგურისაგან), 26 ივლისი.

პიბერაპუზაბი. 26 ივლისს, შუადღის დროს, გერმანიის იმპერატორი და იმპერატრიცა გემით „ჰოპენკოლერნიტ“, რომელიც თან გერმანიის სამხედრო ესკადრის ცხრა ხომალდი მოჰყვა, კრონშტადტს მობრძანდნენ. ამავე დროს საიმპერატორო გემში „ალექსანდრია“, რომელიც ხელწიფე იმპერატორს, იმპერატრიცას და დიდ იმპერატორს ადმირალს ალექსანდრეს ძე ბრძანდებოდნენ, პეტერჰოფიდან კრონშტადტს მოვიდა და „ჰოპენკოლერნიტ“ მიუახლოვდა. ხელწიფე იმპერატორი და ხელწიფე იმპერატრიცა „ალექსანდრიადან“ პატარა გემში გადასდნენ და „ჰოპენკოლერნიტ“ შეეგებნენ. ამის შემდეგ მათი უდიდებულესობანი, რუსეთის და გერმანიის იმპერატორნი და იმპერატრიცანი გემს „ალექსანდრიაში“ გადასდნენ და პეტერჰოფს წაბრძანდნენ; აქ მათ დიდნი მთავარნი, დიდნი მთავარნიანი, ამაღ, გერმანიის კანცლერი თავიდა ჰოპენლოე, ვენრი ფონ-ბელოვი და მთელი გერმანიის საგლეზო დაუბედნენ. საპატია დარაჯი და ნახვის შემდეგ ორი იმპერატორი და ეტლით პეტერჰოფს სასახლეში წაბრძანდნენ, ამით მიჰყვნენ რუსეთისა და გერმანიის იმპერატორიანი. სასახლეში საუხემ იყო გამართული. მშენიერი ამინდა.

27 ივლისი.

გერმანია. უმდიდესი ბრძანება: გერმანიის იმპერატორი ვილჰელმ მე-II ფლოტის ადმირალად იქნა ჩარიცხული.

ტურქია. ზღვათა მინისტრის ბრძანებით კრესისკი ჯარის-კაცებითა და საომარ იარაღით კრიტოსში წავიდა. მეორე კრესისკის ბრძანება აქვე მიცემული, რაც შეიძლება მალე წავიდეს და ადმირალს პოტიეს შეეერთდეს.

კონსტანტინოპოლი. ხელშეკრულების მე-8 მუხლის შესახებ პირდაპირ იმის სცდლობს, რომ თესალიიდან ჯარი წერილ-წერილად იქნას გაყვანილი, სამ გზობად ორის კვირის განმავლობაში, როგორც კი სამხედრო საზღაურს გადაიხდინან. სახელმწიფოში მხოლოდ საღამირიონი და ვოლოს საზღვრების დატოვებაზედ აცხადებენ თანხმობას, ვიდრე სამხედრო საზღაურს გაიხდინს საკრძნეთი და თხოულობენ, რომ სამხედრო თესალიიდან ჯარები დაუკონებელი გაიყვანოს ოსმალეთში. ამ საგნის შესახებ ჯერ არ შეთანხმებულან, მაგრამ ენებებს იმედი აქვთ, რომ ერთის კვირის განმავლობაში ხელშეკრულება დამტკიცებულქება.

ღონდონი. „დაილი ნუსხ“ დებეშთა აქწეებენ თავიზიზღიან.

რომ სპარსეთ-ოსმალეთის საზღვარზედ არეულობა მოხდაო. ქუერთების შესევას გამო სპარსეთის მთავრობამ ჯარი და არტილერია გაგზავნა. ოსმალეთის ჯარებმაც ბრძანება მიიღეს საზღვარზედ წასასვლელად. როგორც ხმა იმისი, ქუერთებსა და ოსმალთა აჯანყებულთ ბრძოლა ჰქონათ.

კონსტანტინოპოლიდან იუწყებიან, რომ ელჩებმა დაადგინეს: თოფხანსანი იმ დრომდე აღარ შეიკრიბნენ, ვიდრე თვეები-ფაშა არ განახლებდეს, რომ ელჩების მიერ ფუტურული მშვიდობიანობის ხა მტკუროლმა პირტამ მიიღო.

სტანდარტ ადამალების შემდეგს დადგენილზე უმეტესდ დებეშთა და დარაჯი, რომლებიც ევანგელისტებით იქნენ გაგზავნდნი, ნება მიუცეთ სერბეთის წესილის იმ პირობით, რომ სიტყვა დასდენს კრიტოსში აღარ დაბრუნდნენ.

რუხაქანი. ტყეა-წაღის საწყობში აფეთქება მოხდა. დღემის 46 მკვდარი კაცის ვაში და 60 საზინლად დაშავებულ კაცი იპოვეს.

პიბერაპუზაბი 26 ივლისს, საღამოს 8 საათზედ პეტერჰოფის დღის სასახლეში სადღია იქნა გამართული. საიდოზედ ისდნენ: გერმანიის იმპერატორის ძირაჯენი — ხელწიფე იმპერატორი, ხლო ხელწიფე იმპერატორისა და ალექსანდრე თოქოროვის ასულის მარტინი — გერმანიის იმპერატორი. ამით შემდეგ ადგილები დეპუტატის საიმპერატორო ვეაველოების წყვრთა, სახლის მანდილოსნებმა და რუსეთისა და გერმანიის უმაღლესმა სახელმწიფოთა კაცებმა. საიდოზედ ხელწიფე იმპერატორმა შემდეგის სიტყვით მიმართა იმპერატორს ვილჰელმს:

„თქვენის უდიდებულესობისა და იმპერატორ-ცდილოფის უდიდებულესობის აქ ყოფნა დიდად მასამოგულად და მოხარული ვარ, რომ ჩენს გულწრფელს გრძნობას მადლობისს განვტყუადებთ. ეს გარემოება კვლავ ახალი დამტკიცება იმისი, რა ტრადიციული კავშირი და კეთილი დამოკიდებულება ჩვენს სახელმწიფოთა შორის არსებობს; იცია ძვირფასი საწინდარი იმისი, რომ საზოგადო მშვიდობიანობა, რომელიც ჩვენს მედმის სურვილსა და საზრუნველს საგანს შეადგენს, არ დაირღვევა. მე ვსჯამ მისი უდიდებულესობის იმპერატორისა და მეფის ვილჰელმის მისი უდიდებულესობის იმპერატორისა და დიდლოფისა და მთელის უაღესტოყის ოჯახიანის საიდგერძელს.“

იმპერატორმა ვილჰელმს შემდეგი სასაუბო სიტყვა წარმოთხტა: „მისი უდიდებულესობა იმპერატორსა და მე გულთიანად მადლობას გიძღვნი იმ დიდებულისა და გულთიანად დახვედრისათვისა და აგრეთვე იმ უმოწყალების სიტყვისათვის, რომლითაც თქვენი უდიდებულესობა სიყვარულით მოგვესალა. ამასთან ერთად მსურს უფრმეს მადლობა გადავუხადო თქვენს უდიდებულესობას იმ ახალის საპატია ჯილდოსათვის, რომელიც თქვენმა უდიდებულესობამ მიიღო და თქვენის უდიდებულესობის სახელოვანს ფლოტში

ჩამოიკცეთ. ეს საგანგებო პატრიცია რა ფასისკა; იგი ჩენს საკუთარს ფლოტსაც პატრეს სდებს. ჩემი რუსეთის ფლოტის ადმირალად დანიშნა მარტო საკუთარი ჩემი დანიშნა და პატრიცია რომაის დამამტკიცებელი ჩინა და სახელმწიფოთა შორის არსებულ დიკიულ, კლწურულ, თქვენის ველს კოცობდებოდა. დაწვეტილად უდიდებულესობის დაწვეტილად თოდლოდ კლწურად მშვიდობიანობა არ დადარჯიოს, მეც სინარულითავე მდებს და მხარს ვაძლევ. ამ ტრად ჩენს ერთისა და იმავე გარ უნდა მივიწარფვიოდეთ კულტურულ განვითარებისაკენ და მშვიდობიანობის ფრთეთა ქვეშ ხალხი იქითვე ნიგყავდეს. მე შემძლიან კვლავ სრულის ნდობით აღუფრთხილები უდიდებულესობას, და ვიცი, ხალხიც თანამიგრძობს, რომ ხალხთა შორის მშვიდობიანობის მთავრელობის საქმეში თქვენს უდიდებულესობას ყოველის ჩემის ძალით დავხმარებ და მხარს მიგცემ, თუ ამას გარემოება მოითხოვს მშვიდობიანობას ხელს შეუშლის, ან დაარბიანს ვნე. ესამდ მათის უდიდებულესობის ხელწიფე იმპერატორისა და ხელწიფე იმპერატორის საიდგერძელს.“

ბოლოს სიტყვები გერმანიის იმპერატორმა რუსულად წარმოთხტა.

27 ივლისი.

პიბერაპუზაბი. 27 ივლისს პეტერჰოფში გერმანიის მეფე-ცდილოფი ჩამობრძანდნენ. დღის 10 საათზედ გამოჩნდა გემი ალექსანდრია, რომელიცდაც გერმანიის იმპერატორის ბიარალი იყო გზული. გემი ნათესადღვრთნად გაჩერდა. გემიდან გადავიდნენ ჯერ გერმანიის იმპერატორსა და შემდეგ იმპერატრიცას. ქალაქის თავმა გერმანიის ენაზედ სალოში მოახსენა და თიავული მიართვა. ქალაქის უფროსმა გერმანიის იმპერატორს მოხსენება მიართვა. იმპერატორს პეტერბურგის ფირმის-ვილჰელმ მე-III-ის პოლიკის ტანი-სამოცილო ეცვა, მხარხარ ანდრას ლენტი და პოპეკოლერნიანი სალოის საგვარეულო ორდენის ჯავი ჰქონდა გადადებულად. იმპერატორმა საპატია დაარჯეს ჩამოყარა და სალოში მისცა. გერმანიის იმპერატორი და იმპერატრიცა პეტერ-პავლის ტაძარში წაბრძანდნენ და იმპერატორის ალექსანდრე მე-III-ის საფლავს ორი გვირგვინი დაადგეს. იმპერატორმა ვილჰელმს ალექსანდრე მესამის საფლავს წინ მუხლი მოიყარა და დიდხანს ილოცა. ამის შემდეგ მათმა უდიდებულესობამ იმპერატორის ალექსანდრე მეორის საფლავსა და საიმპერატორო საგვარეულოს დანარჩენს წყვრთა სამარს თავიანი მსკეს და ვასილის კუნძულზედ წაბრძანდნენ ალექსანდრის სახელზედ დაარსებულ გერმანულ ახალ-შენილთა საავადყოფოში. დღის 12 საათზედ ხელწიფე იმპერატრიცა ალექსანდრე თოქოროვის ასულის სახელზედ დაარსებულ საავადყოფოს ფლოტის კურთხევა იყო, რომელსაც გერმანიის იმპერატორი და იმპერატრიცა დაესწრნენ; აქვე მობრძანდა დიდი მთავარი მიხეილ ნიკოლის ძე და მი-

ანიპეროი კანცლერი: გერმანიის შინაგან საქმეთა ლერი დააქმეთა მინისტრი. საათვედ დათავალორების შემდეგ, ვარ უდიდებულესობანი საზამთრო მასალში წაბრძანდნენ. ხალხმა „რუს“ ძახილით გამოაკილა.

28 ივლისი,

კონსტანტინოპოლი. 27 ივლისს, ვიდრე გერმანიის იმპერატორი და იმპერატრიცა მობრძანდებოდნენ, პეტერჰოფიდან მობრძანდნენ აქ ხელწიფე იმპერატორი და ხელწიფე იმპერატრიცა ამალით. აქ დაუბედნენ მათ დიდნი მთავარნი და მთავარნიანი, 5 საათსა და 45 წუთზედ მობრძანდნენ გერმანიის იმპერატორი და იმპერატრიცა ამალით. დაუბედნენ ხელწიფე იმპერატორი, იმპერატრიცა, დიდი მთავარნი და დიდნი მთავარნიანი. მატარებელი რომ მოახლოვდა, მუსიკამ დაუკრა გერმანიის სერია ჰიმნი. იმპერატორნი ცხენებით წავიდნენ ჯარის ბანაკის დასაოფადიერებად. გერმანიის იმპერატორი რუსულად მიესალამა ჯარის 9 საათზედ სასახლეში გამოართა სადღია. 10 საათზედ დაიწყო თეატრში წარბოდგენა, რომელსაც დაესწრნენ იმპერატორნი და იმპერატორიანი.

პიბერაპუზაბი. შინაგან საქმეთა მინისტრმა ბრძანა: „შეჩერებულ იქნას ვაჭრეთა ოდესის ფურცლის გამოცემა ორის თვის ვადით.“

კონსტანტინოპოლი. სულთანმა პირობა მისცა სერბის ელმს, სკოლისა და ეკლესიის საქმის თქვენის სურვილის თანხმად გადაწვეტიყო.

მაღრილი. სანტ აგელიდან იგი-ციალურ დებეშთი იუწყებიან, რომ ერთმა ანარქისტმა რევოლუციონ სმს ალაგას დასტუა კანოვანი, ერთის საათის შემდეგ კანოვანი გარდაიცვალა. უკანასკნელი მისი სიტყვები იყო „ესანია ალდერძელოსა“ მკვლელი დაბატმირეს. იგი ნვაპოლილია, ამბობს სახელად ჩინალი მქე ანო, მაგრამ მისი ნამდვილი სახელია მიშლოვანი-გოლილი. მინისტრები საბჭოში შევირბინენ, დროებით პრეზიდენტობა ჩაბარდა შინაგან საქმეთა მინისტრს. კანოვანი ტყვია გულსა და შუბლში მოხდა. დაქოლი თვისი ცოლის ფერხთან დეცა.

განცხადებანი

ТОВАРИШЕСТВО
Брокеръ и №.
 ИЗВѢСТНОЕ СВОИМЪ КАЧЕСТВОМЪ
 УСОВЕРШЕНСТВОВАНОЕ
**ГЛИЦЕРИНОВОЕ
 МЫЛО.**

SAVON GLYCERINE
 FABRIQUE A MOSCOU
 ГЛИЦЕРИНОВОЕ МЫЛО
 ТОВАРИШЕСТВО БРОКЕРЪ И №

(11-3-2)